

tengewoon Hoogleeraar in de Theologische Faculteit, nam de eenige hinderpaal, welke anders misschien voor het aannemen van mijn benoeming zou hebben bestaan, weg. Nu behoeven immers niet losgemaakt te worden de ambtelijke banden, welke mij bonden aan de Gereformeerde Kerken. God geve mij Zijne genade, dat mijn toekomstige arbeid de beste dank blijke, welke ik U, ook voor deze uwe welwillendheid, die ik zeer op prijs stel, kan brengen.

Hooggeleerde Heeren Hoogleraren!

Nog levendig is bij mij de herinnering aan den tijd, dat ik van meer dan één uwer de leiding mijner studiën tusschen het kandidaats- en het doctoraalexamen ontvangen mocht. Dit moge des te beter begrijpelijk maken mijn gevoel van schuchterheid om uwen kring binnen te treden. In de ongewone positie van buitengewoon hoogleeraar, waag ik het toch mij in uw volle vriendschap en steun aan te bevelen. Dezelfde omstandigheid toch, die me eenerzijds met schroom jegens U vervult, is anderzijds oorzaak, dat ik vol groot vertrouwen ben in uw voorlichting en hulpvaardigheid. Ik zal tegen velen Uwer blijven opzien als tegen mannen, wier namen onder ons volk reeds een goeden klank hadden, toen ik de eerste voetstappen zette op den weg naar de wetenschappelijke studiën. Des te meer hoop ik, dat gij mij uw hulp niet onthoudt. Uw bijstand zal ik, waar mijn vak mij in aanraking brengt met schier elken tak van wetenschap, dikwijls behoeven. En mocht ik, waar ik dool, U niet om raad vragen, laat het U geen beletsel zijn, mij mijn feilen te toonen. God geve mij genade om één van zin met U te arbeiden in het belang van wetenschap, Universiteit en volk.

Hoogwaarde Heeren, Leden van de „Commissie van Uitvoering” van „Gereformeerd Schoolverband”!

Er zullen veel onderhandelingen zijn geweest, er zullen veel vergaderingen zijn gehouden, er zal véél correspondentie zijn gevoerd, vóór gij uw streven om, in samenwerking met Heeren Directeuren onzer Vereeniging, te komen tot een leerstoel in de Paedagogiek, met goeden uitslag bekroond zaagt. Bij de aanvaarding van mijn ambt wil ik U dank brengen, dat gij na uw rusteloos pogen en streven, mij waardig geacht hebt, mij mede voor te dragen aan Heeren Curatoren dezer Hoogeschool, om het werk, waarvan zooveel verwacht wordt, op mij te nemen. Over de uitgesproken verwachtingen sprak ik reeds meer dan eens. Maar gaarne geef ik U de toezegging, dat ik ook in mijn ambt als buitengewoon Hoogleeraar, evenzeer als in andere relatie, waarover thans niet behoeft te worden gehandeld, alles doen zal, wat in mijn vermogen is, om ons christelijk, ons gereformeerd, onderwijs te dienen. Van uw steun, waar die ook maar gewenscht wordt, houd ik mij overtuigd. De belangstelling ook uit andere kringen van ons christelijk onderwijs op dezen dag betoond, zal U evenzeer als mij